

ಶಿವಮೋಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ವೈಷ್ಣವ ಪಂಥದ ಪ್ರಾಚೀನತೆ

ಕಣ್ಣ ಎಸ್¹ ಮತ್ತು ಹೆಚ್, ಸರ್ವಮಂಗಳ ಜಿ²

¹ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಧಾನಿ, ²ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು,

ಸ್ವಾತಕೋತ್ತರ ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಕ್ತನಶಾಸ್ತ್ರ ಅಧ್ಯಯನ ಹಾಗೂ ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಭಾಗ, ಕುವೆಂಪು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಜ್ಞಾನ ಸಹ್ಯಾದ್ರಿ, ಶಂಕರಪಟ್ಟ.

ಸಾರಾಂಶ: (Abstract)

ವೈವಿಧ್ಯಮಯವಾದ ದೇಶವಾದ ಭಾರತದಲ್ಲಿನ ವಿವಿಧ ಜನಾಂಗಗಳೂ, ವಿವಿಧ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳೂ, ವಿವಿಧ ಪ್ರಾಕ್ತಿಕ ಸನ್ವೀಕರಣೆಗಳೂ, ವಿವಿಧ ಧರ್ಮಗಳೂ ನೆಲೆಯೊರಿವೆ. ಈ ದೇಶದ ಜನರ ಬದುಕು ಧರ್ಮಮೂಲದ್ವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಧರ್ಮಗಳು ಅಳಿತ್ತಗೊಂಡು ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂ, ಜ್ಯೋತಿಷ, ಜ್ಯೋತಿಷ, ಸಿಹಿ ಮುಂತಾದವುಗಳು. ಹೇದಗಳು ನಮಗೆ ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾರತದ ಧಾರ್ಮಿಕ ಜೀವನದ ಪುರಿತ ದಾಖಿಲೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತವೆ.

ಮುಖ್ಯವಾದಗಳು (Keywords): ಶಾಸನಗಳು, ವೈಷ್ಣವ ಪಂಥ, ಮುಗ್ಗೇದ, ಹರಿದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಶಿವಮೋಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆ

ಪೀಠಿಕೆ

ಆರಂಭಿಕ ವೇದವಾದ ಮುಗ್ಗೇದದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ದೇವತೆಗಳ ಉಲ್ಲೇಖಗಳಿವೆ, ಆ ದೇವತೆಗಳ ಲಕ್ಷಣಗಳ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಆ ದೇವತೆಗಳ ಆರಾಧನೆಯ ಪ್ರಾಕ್ತಿಕ ಮೂರ್ಚಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದ್ದವು. ವೈಧಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದಿರುವ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಉಲ್ಲೇಖವಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮೂರಕವೆಂಬಂತೆ ಶತಪಥ ಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಕಥೆ ಹೀಗಿದೆ; ದೇವತೆಗಳ ಚಾತುರ್ಯದಿಂದ ವಿಷ್ಣುವಿನ ತಲೆಯನ್ನು ಆತನ ಶರೀರದಿಂದ ಕತ್ತರಿಸಲಾಯಿತು, ಅದೇ ಆದಿತ್ಯ, ಎಂದರೆ ಸೂರ್ಯನಾಯಿತು. ಅಲ್ಲದೆ ಆದಿತ್ಯ ಎಂಬ ಶಬ್ದವು ಅನಂತವಾದ ಆಕಾಶದ ಮೂರ್ತಿ ಸೀರೂಪಿ ದೇವತೆಯಾದ ಆದಿತಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಬಂದಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಆದಿತ್ಯವು ಸೂರ್ಯನನ್ನೂ ಹಾಗೂ ಸೂರ್ಯ ಮತ್ತು ಆಕಾಶಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಒಂದು ದೇವತಾ ಸಮೂಹವನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸುತ್ತದೆ.¹ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಶೋಡಗಿದ ಮಾನವನು ಕಾಲಾನುಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ದೇವತೆಯ ಮೂರ್ತಿಗಳ ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಶೋಡಗಿದನು. ಅಲ್ಲದೆ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಸೂರ್ಯನ ಅಭಿವೃತ್ತಿ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎಂಬುದಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡು, ಆತನು ಶಿವಿವಿಷ್ಣು ಎಂದರೆ ಜ್ಯೋತಿ ರಶ್ಮಿಗಳಿಂದ ಮುಚ್ಚಲಬ್ಧವನು ಮತ್ತು ಆತನ ದೊಡ್ಡತನವು ಅಗ್ರಾಹವಾದುದು² ಎನ್ನಲಾಗಿದೆ.

Please cite this article as: ಕಣ್ಣ ಎಸ್. ಮತ್ತು ಸರ್ವಮಂಗಳ ಜಿ. (2024). ಶಿವಮೋಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ವೈಷ್ಣವ ಪಂಥದ ಪ್ರಾಚೀನತೆ. ಪ್ರತಿಬಂಧ: ಮುಖ್ಯವಾದಗಳ ಅಧ್ಯಯನ ಕ್ಷಣಿಕೆ ಇಂಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಜನರಲ್ ಆಫ್ ಐಇಎಂಆರ್‌ಡಿ, 6(3). ಪು.ಸಂ. 54-65

ಮಾನವನು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಆರಾಧನೆಯ ಮೂಲಕ ಸ್ಥಿತಿಂತರಿಸಿ ಮೂರ್ತಿ ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡು ಒಂದೊಂದು ದೇವಾನುದೇವತೆಯನ್ನು ಆರಾಧಿಸತ್ತೊಡಗಿದೆ. ಒಂದೊಂದು ದೇವತೆಗೆ ಒಂದೊಂದು ಗುಂಪು, ಪಂಗಡವಾಗಿ ಅಥವಾ ಪಂಥವಾಗಿ ತನ್ನದೇ ಆದ ವಿಶಿಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳತ್ತೊಡಗಿದನು. ಹೀಗೆ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಆರಾಧನೆ ಮಾಡುವ ವೈಷ್ಣವ ಪಂಥವು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಒಂದು ಶಾಖೆಯಾಗಿ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಾಯಿತು. ಆದರೆ ಈ ಪಂಥದ ಸಾಧಾರಣ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಪಕರ ಸಂಗತಿಯು ಸಂದಿಗ್ಧವಾಗಿದೆ. ಲಭ್ಯವಿರುವ ಶಾಸನ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಈ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಾಚೀನತೆಯನ್ನು ಈ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣೇಶಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಶಾಸನಾಧಾರಗಳು

ಲಭ್ಯವಿರುವ ಶಾಸನಗಳನ್ನಾಧಿರಿಸಿ ವೈಷ್ಣವ ಪಂಥಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಇಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಬೆಸ್ವಾಗೋನ ಗರುಡ ಗಂಬದ ಶಾಸನಗಳು

ಪ್ರಸ್ತುತ ಮುದ್ರಾಪ್ರದೇಶದ ಗ್ರಾಮೀಯರು ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಭಿಲ್ಲಾ ನಗರದ ಬಳಿ ಇರುವ ಬೆಸ್ವಾಗೋನಲ್ಲಿ ಶಾಸನಗಳು ವೈಷ್ಣವ ಸಾರ್ಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಚೀನವಾದುದಾಗಿದೆ. ಇವು ಎರಡು ಗರುಡ ದ್ವಾರಾ ಶಾಸನಗಳಾಗಿವೆ. ಈ ಶಾಸನ ಎರಡು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ಕೆತ್ತಲಾಟಿದ್ದು^{6 & 7}

ಈ ಶಾಸನಗಳ ಕಾಲ ಸುಮಾರು ಸಾ.ಶ.ಪೂರ್ವ ಎರಡನೇ ಶತಮಾನದ ಕೊನೆಯ ಭಾಗವೆಂದು ವಿದ್ಯಾಂಸರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಅಂದರೆ ಈ ಕಾಲಕ್ಕಾಗಲೇ ವೈಷ್ಣವ ಧರ್ಮವು ಪ್ರವರ್ಥನಗೊಂಡು ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿತ್ತೆಂದೂ ಹಾಗೂ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಅನೇಕ ದೇವಾಲಯಗಳು ಸಾಧಾರಣಗೊಂಡು ಮಾಜಾಹದವಾಗಿದ್ದವೆಂದೂ ಈ ಶಾಸನದಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ.

ಫೋಸುಂಡಿಯ ಶಿಲಾಸ್ತಂಭ ಶಾಸನ

ರಾಜಾಸ್ತಾನ (ರಜಪುತಾಳ)ದ ಫೋಸುಂಡಿ ಎಂಬ ಉರಿನಲ್ಲಿ ಈ ಶಾಸನವು ದೊರೆತಿದೆ. ಇದರ ಕಾಲಮಾನವು ಸುಮಾರು ಸಾ.ಶ.ಪೂರ್ವ ಎರಡನೇ ಶತಮಾನ. ಈ ಶಾಸನವು ಬ್ರಹ್ಮಿ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿದೆ.⁹

ಈ ಶಾಸನವು ಭಾಗವತ ಅಥವಾ ಪಂಚರಾತ್ರ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಬರುವ ವ್ಯೂಹಪದ್ಧತಿ ಪರಂಪರೆಯ ಪ್ರಾಚೀನತೆಗೆ ದಾಖಿಲೆಯಂತಿದೆ. ಏಬಿನ್ನು ಸಂಪ್ರದಾಯ ಅಥವಾ ಪಂಥಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ ಪ್ರಮುಖ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದ್ದು-ವರ್ಣಿಸಿದ್ದು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸಾಮರಸ್ಯ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಈ ಶಾಸನ ಉತ್ತಮವಾದ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ.

ನಾನ್‌ಫಾಟ್‌ನ ಗುಹಾಶಾಸನ

ಸಾ.ಶ.ಪೂರ್ವ ಎರಡನೇ ಶತಮಾನದ ಕೊನೆಯ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಈ ಶಾಸನ¹⁰ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ನಾನ್‌ಫಾಟ್ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ದೊರೆತಿದೆ. ಈ ಗುಹಾಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರವಂಶದವರಾದ ಸಂಕಷ್ಟಣ ಮತ್ತು ವಾಸುದೇವರನ್ನು ಧರ್ಮ, ಇಂದ್ರ ಮತ್ತು ದಿಕ್ಷಾಲಕರಾದ ಯಮ, ವರುಣ, ಕುಬೇರ ಮತ್ತು ವಾಸುದೇವರೊಂದಿಗೆ ಸ್ತುತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿತವಾಗಿರುವ ದೇವತೆಗಳು ಬಾಹ್ಯಣ

ದೇವತೆಗಳಿರಬೇಕು. ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಈ ಶಾಸನ ಸ್ವಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಇತರ ದೇವತೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಉತ್ಕಾಗಿರುವ ಸಂಕರಣೆ ಮತ್ತು ವಾಸುದೇವ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಮತ್ತು ಭಾಗವತರ ನಡುವೆ ಈಗಾಗಲೇ ಆರಂಭವಾಗಿದ್ದ ಮಿಲನದ ಅಂಶವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಮೋರಾ ಶಿಲಾಸ್ತಂಭ ಶಾಸನ

ಮಥುರ ನಗರದಿಂದ ಹನ್ಮೂಂದು ಕೆ.ಮೀ ಅಂತರದಲ್ಲಿರುವ ಮೋರ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಈ ಶಾಸನ ದೊರೆತಿದೆ. ಈ ಶಾಸನವು ವೃಷ್ಣಿವ ಪಂಥದ ಇತಿಹಾಸದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪ್ರಮುಖವಾದುದಾಗಿದೆ. ಈ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ‘ಮಹಾಕ್ಷತ್ರಪ ರಾಜುವುಲಸಮತ್ನನ’ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದೆ. ಈ ಶಾಸನದ ಎರಡನೆಯ ಪಂಕ್ತಿಯು ‘ಫರು ವಿರರ ಪ್ರತಿಮೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಎಂದು ವ್ರೋಗೆಲ್ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.¹¹ ಈ ಏದು ವಿರರು ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿನ ಪಾಂಡವರು ಎಂದು ಉಂಟಿಸಬಹುದು. ಎರಡನೇ ಪಂಕ್ತಿಯ ಪ್ರಥಮಾಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ‘ಭಗವತಾವೃಷ್ಣೇ’ ಎಂಬ ರೂಪವು ಪಾಂಡವರ ಜೋತಿಗೆ ವೃಷ್ಣಿ ವಂಶದ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಸಂಕೇತಿಸುತ್ತಿರುವಂತಿದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮಹಾಭಾರತದ ಈ ಮಹಾವೃತ್ತಿಗಳಿಗೆ ದೃವತ್ವವನ್ನು ಆರೋಪಿಸುವ ಕಾರ್ಯ ಈ ಕಾಲಕ್ಷ್ಯಗಲೇ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾದಲ್ಲಿತ್ತಂಬುದನ್ನು ಈ ಶಾಸನ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ

ಮಹಾಸತ್ರಪ ಮೋಡಕನ ಮಥುರಾಶಾಸನ

ಈ ಶಾಸನದ ಏದು ಪಂಕ್ತಿಗಳು ಹಾಗೂ ಉಳಿದ ಏಳು ಪಂಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿನ ಕೊನೆಯ ನಾಲ್ಕುದು ಅಕ್ಷರಗಳು ತೃಟಿಗೊಂಡಿದೆ.¹²

ಈ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ‘ಮಹಾಸಾಫಿ’ ಎಂಬ ಉಲ್ಲೇಖವು, ಮತ್ತೊಂದು ಮಥುರಾ ಶಾಸನದಲ್ಲಿನ ಉಲ್ಲೇಖವಾದ ‘ವಿಷ್ಣುವಿನ ಮಹಾದೇವಾಲಯ’ ಎಂದು ಅಥವಾ ಕೃಷ್ಣ-ವಾಸುದೇವರ ಇತಿಹಾಸದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತುಂಬಾ ಪವಿತ್ರವಾದ ಸಾಫಿ ‘ಸಾಫಿ’ (ಆವಾಸ, ನಿವಾಸ) ಎಂದು ಅಧ್ಯೈಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ವಿಷ್ಣು ಅಥವಾ ಕೃಷ್ಣ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಚತುಃಶಾಲೆ, ತೋರಣ ಮತ್ತು ವೇದಿಕೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಈ ಶಾಸನ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ವೇಳೆಗಾಗಲೇ ವಿಷ್ಣು ದೇವಾಲಯವು ಆರಾಧನಾ ಸಾಫಿವಾಗಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿತ್ತಂಬುದನ್ನು ಈ ಶಾಸನ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೇ ಎರಡನೇ ಶತಮಾನದ ಕೊನೆಯ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿರುವ ಕೃಷ್ಣ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜಿನ್ನ ಶಾಸನ ವಾಸುದೇವನ ಆರಾಧನೆಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.¹³

ಸಾ.ಶ.ನಾಲ್ಕನೆಯ ಶತಮಾನಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ “ಪಲ್ಲವರ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ‘ವಿಷ್ಣುಗೋಪ’ ಎಂಬ ಶಬ್ದವಿದೆ. ಪಲ್ಲವರ ರಾಜಮನೆತನದಲ್ಲಿ ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದ ಈ ಶಬ್ದ ಪಲ್ಲವ ರಾಜನೊಬ್ಬನನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆಯಾದರೂ, ಕಾಳಿದಾಸನ ಮೇಘದೂತ ಪದ್ಯದ 15ರಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಶಬ್ದ ಕಾಳಿದೂರೆತಿದ್ದು, ಇದು ವಿಷ್ಣು ಮತ್ತು ಕೃಷ್ಣರಲ್ಲಿ ಅಭೇದ ಸಾಫಿತವಾದ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ. ಸಮಧಿನೆಯನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸುಧಾರಣೆಯ ಮುಂತಾದ ಮುರಾತ್ಪ್ರಾಯ ದಾಖಲೆಯಾಗಿದೆ. ಅಂತಹೇ ‘ತುಶಮ್ ಶಾಸನ’ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಜಾಂಬವತಿಯ ಮುಖಿಕಮಲ ಮೇಲಿನ ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿ ಆದಿತ್ಯಸೇನನ ಅಫೋಸದ್ವಾಸನ ‘ಶ್ರೀದೇವ(ಲಕ್ಷ್ಮಿ)ಯ ಪಾದಸೇವನೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತಳಾಗಿರುವಳೋ ಆ ವಾಸುದೇವ ಸುತ ಮಾಧವನೆಂದೂ ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಬರಾಹುರಿನ ಜೆಟ್ಟಿದ

ಗುಹೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ, ಸಾ.ಶ. 5ನೇ ಶತಮಾನದ ಮೌಲಿಕ ದೋರೆಯಾಗಿದ್ದ ಅನಂತವರ್ಮನು ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನ ಪ್ರತಿಮೆಯೊಂದನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದನೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಮುರಾವೆಯನ್ನೂ ದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಮೌಲಿಕ ರಾಜರ ಶಾಸನ ಒಂದರಲ್ಲಿ (ಜಾನಾಮರದ ಶಾಸನ) ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ‘ಅತ್ಯಭೂ’ ಎಂದು ವರ್ಣಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಸಾ.ಶ. 5ನೇಯ ಶತಮಾನದ ಆರಂಭದ ಕಾಲದ ಮಾಂಡಸೂರ್ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಚಕ್ರಮಾಜೆಯ ಉಲ್ಲೇಖಿದೆ. ಈ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ‘ಶರಣ್, ಜಗದ್ವಾಸ, ಅಪ್ರಮೇಯ ಅಜ’ ಎಂಬುದರ ಜೋತಿಗೆ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಏಶ್ವರ್ಯವಾದ ಕಲ್ಪನೆಯ ವರ್ಣನೆಯೂ ದೂರೆಯುತ್ತದೆ. ಸಾ.ಶ.432ರ ಗಾಂಥಾರ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ‘ಮಳೆಗಾಲದ ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ, ನಿದ್ರಾವಶನಾಗಿರುವ ಮಥುಸೂದನನ ಉಲ್ಲೇಖಿದೆ. ಸಾ.ಶ.464ರ ರಾಜಮಾನದೇವನ ಶಾಸನವೊಂದು ಗರುಡವಾಹನನಾಗಿರುವ ವಿಷ್ಣುವಿನ ದೇವಾಲಯದ ಮುಂದೆಯೇ ದೋರೆತಿದೆ. ಇದು ನೇಪಾಳದ ದೋಲಪರ್ವತದ ಮೇಲೆ .ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿರುವ ದೇವಾಲಯವಾಗಿದೆ.

ಸಾ.ಶ.484ರ ಏರಾನ್ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ‘ಜನಾರ್ಥನ, ‘ಚತುಭುಜ, ‘ಚತುಸ್ವಾಗರಶಯನ’, ‘ಜಗತ್ತಿನ ಸೃಷ್ಟಿ-ಸ್ಥಿತಿ-ಲಯಗಳಿಗೆ ಕಾರಣಕರ್ತ್ವ’ನೆಂದೂ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸಾ.ಶ ಆರನೇ ಶತಮಾನದ ಕದಂಬರ ಕಾಲದ ಶಾಸನವೊಂದರಲ್ಲಿ ‘ಜಗತ್ ಪ್ರಪೂರ್ವತ್ತಿ ಸಂಹಾರ ಸೃಷ್ಟಿಮಾಯಧರ’ನಾದ ಹರಿಯನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸಾ.ಶ.766ರ ಅಲಿಂಗ ದಾನ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ‘ಪಾರಿಜಾತಹರಣ’ದ ಫಟನೆಯ ಉಲ್ಲೇಖಿದೆ. ಸಾ.ಶ. ಸುಮಾರು ಸಾ.ಶ.1125ರ ಬೆಲಾವ ದಾನ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಹರಿಯ ಅಂಶಾವಶಾರವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿ, ತಾಯಿ ದೇವಕಿಯ ಬಳಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಕೃಷ್ಣನ ಉಲ್ಲೇಖಿ ಸ್ವಂದಗುಪ್ತನ ಭತಾರಿ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಕಾಣದೋರೆಯುತ್ತದೆ. ದೇಶದಾಢ್ಯಂತ - ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ನೇಪಾಳ ಹಾಗೂ ಬಿಯಾಸ್‌ನ ಮೇಲ್ಮೈಡು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ, ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿ, ಪರಮಭಾಗವತೆ ರೆನಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಪಲ್ಲವ ಮತ್ತು ಗಂಗರಾಜರ ನಾಡುಗಳಲ್ಲಿ, ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಬಂಗಾಳದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲಿ ಕಾಧಿಯಾವಾಡದಲ್ಲಿ - ವಿಷ್ಣು - ನಾರಾಯಣ - ವಾಸುದೇವರ ದೇವಾಲಯಗಳು ಹಾಗೂ ಗರುಡಜಗಳು ಸ್ಥಾಪಿತವಾದುವೆಂದು ಗುಪ್ತಯುಗದ ಅನೇಕ ಶಾಸನಗಳು ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಭುವನೇಶ್ವರದ ಶಾಸನವೊಂದರಲ್ಲಿ ಬಲರಾಮ, ಕೃಷ್ಣ ಮತ್ತು ಸುಭದ್ರೆಯರ ಉಪಾಸನೆಯ ವಿಚಾರ ಕಾಣದೋರೆಯುತ್ತದೆ.¹⁴

ಈ ಮೇಲಿನ ಮೊದಲ ವರ್ಗದ ಶಾಸನಗಳು ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ಸಮಾನ್ಯ ಶಕ ಮಾರ್ವದ ಅವಧಿಯಾಗಿದ್ದ ಭಾಗವತ ಅಧಿವಾ ವೈಷ್ಣವ ಪಂಥದ ಹಾಗೂ ವಿಷ್ಣುಗಾಥಯ ಸೀಮಿತ ರೂಪಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಕದ ನಂತರದ ಶಾಸನಗಳು ವೈಷ್ಣವ ಪಂಥದ ಕುರಿತಾದ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಶಿವಮೋಗ್ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ವೈಷ್ಣವ ಧರ್ಮ

ಶಿವಮೋಗ್ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಿರುವ ಆಕರಗಳನ್ನರೂ ವೈಷ್ಣವ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಜೈನ ಮತ್ತು ಶೈವ ಧರ್ಮಗಳಿಗೆ ಇದ್ದಷ್ಟು ಪ್ರಾಚೀನತೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆ ಇದ್ದಂತೆ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ದೋರೆತಿರುವ

ಕೆಲವು ಶಾಸನಗಳು ಪುರಾಣಗಳಿಗೆ ತಳಕು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಈ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಿರುವ ಶಾಸನಗಳ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ.

ಶಿವಮೋಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯ ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಭೀಮನಕಟ್ಟಿ ಮತದಲ್ಲಿನ ತಾಮ್ರ ಶಾಸನವು ಹರಿಸ್ತು(ವಿಷ್ಣು)ಯಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕಿಷ್ಣಿಂದಾ ನಗರದಿಂದ ರಾಜ್ಯವಾಳುತ್ತಿದ್ದ ಜನಮೇಜಯ ಭೂಪನು ಸೀತಾಮರ ವೃಕ್ಷೋದರ ಕ್ಷೇತ್ರ (ಭೀಮನಕಟ್ಟಿ)ದ ಮುನಿವೃಂದ ಮರಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಗುರುಗಳು ಗರುಡವಾಹನ ತೀರ್ಥ ಶ್ರೀ ಪಾದರ ಶಿಷ್ಯರಾದ ಕೈವಲ್ಯನಾಥರಿಂದ ಆರಾಧಿಸಲ್ಪಡುವ ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮ ದೇವರ ಪೂಜೆಗಾಗಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ದಾನ ಮಾಡಿದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿಲಾಗಿದೆ. ಈ ಭೀಮನಕಟ್ಟಿ ಮತವು ವೈಷ್ಣವ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಮತವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ, ಇದರ ಪ್ರಾಚೀನತೆಯನ್ನು ಮತದಲ್ಲಿನ ಶಾಸನವನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ನಿರ್ವಿರವಾಗಿ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಚೀನ ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಕುಬಟೂರಿನ ಶ್ರೀ ರಾಮೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಹೆಸರಿಸಬಹುದು. ಇದು ಸಾ.ಶ 900ರಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿದೆ.

ಶಿವಮೋಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿನ ಕೆಲವು ಶಾಸನಗಳು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಸ್ತುತಿಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿರುವುದು ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ಸಾ.ಶ. ಹನ್ಸೇರನೇಯ ಶತಮಾನದ ಒಳಗಿನ ಕಾಲಮಾನದಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣು, ನಾರಾಯಣ, ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ, ಜನಾರ್ಥನ ಇಂಥ ದೇವಾಲಯಗಳು ನಿರ್ಮಾಣವಾದರೂ ವೈಷ್ಣವ ಪಂಥ ಅಥವಾ ಭಾಗವತ ಸಂಪ್ರದಾಯವು ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿರುವುದು ಕಂಡುಬಂದಿದೆ.

ಶಿವಮೋಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯು ಮಲೆನಾಡು ಪ್ರದೇಶವಾಗಿದ್ದು, ಇಲ್ಲಿನ ಸುಂದರ ಪರಿಸರದಿಂದಾಗಿ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಚೀನ ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ರಾಜಮನೆತನಗಳು ಆಡಳಿತ ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಗುಡಿ ಗೋಪುರಗಳು, ಶ್ರೀವೃತ್ತಿ ಶಿಲ್ಪಕಲೆ ಹಾಗೂ ವಾಸ್ತು ವಿನ್ಯಾಸಗಳು ಈ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಲು ಲಭ್ಯವಿದೆ. ಈ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ವೈದಿಕಧರ್ಮ, ಶೈವಧರ್ಮ, ವೈಷ್ಣವಧರ್ಮ, ಜ್ಯೇಂಧ್ರಧರ್ಮ ಹಾಗೂ ಇತರೆ ಧರ್ಮಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು ಕಂಡುಬಂದಿದೆ.

ಶಿವಮೋಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ವೈಷ್ಣವ ಧರ್ಮದ ಆರಂಭ ಶೈಲೀಕಗಳು

ಕನಾರಾಟಕದಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಾಗಿರುವ ಶಾಸನಗಳು ಒಕ್ಕಣೆಯು ದೇವತಾ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಶೈಲೀಕಗಳೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವಾಗುವುದು ಸರ್ವೇಕ್ಷಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಶಿವಮೋಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಸಹ ದೇವತಾ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಶೈಲೀಕಗಳ ಒಕ್ಕಣೆ ಕಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಜಿಲ್ಲೆಯ ಶಿಲಾಶಾಸನಗಳ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಹಲವಾರು ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಶೈಲೀಕವನ್ನೂ ಬಳಸದೇ ‘ಸ್ವಾಸ್ತಿ’ ಎಂಬ ಮಂಗಳ ಶಬ್ದದಿಂದ ಶಾಸನಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತವೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಶಾಸನ ಸಹಿತ ವೀರಗಲ್ಲು ಹಾಗೂ ಮಾಸ್ತಿಕಲ್ಲುಗಳಲ್ಲಿ ಶೈಲೀಕಗಳು ಕಾಣಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಶಾಸನಗಳನ್ನು ಬರೆಸುವಾಗ ಈ ಅಂಶವು ಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಬಂದಿರಬಹುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಸ್ತುತಿಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜಧರ್ಮವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತಾ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿನ ಒಕ್ಕಣೆಗಳು ಯಾವ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಆ ಕ್ರಮವನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸುತ್ತ ಬರಲಾಗಿರಬಹುದು.

ಭಾರತೀಯ ಸನಾತನ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನೇ ಆಗಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವಾಗ ಆ ಕಾರ್ಯವು ನಿರ್ವಹಣ್ಣವಾಗಿ ನೇರವೇರಿ, ಫಲಪ್ರದೇವಾಗಲೀ ಎಂಬ ಆಶಯದಿಂದ ದೇವತಾ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ

ಪದ್ಧತಿ ಬಹಳ ಹಿಂದಿನಿಂದ ನಡೆದುಬಂದಿದೆ. ಅದೇ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಶಾಸನಗಳ ಬರೆಯುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿನ ಶೈಲೀಕಗಳು ಶಾಸನವನ್ನು ಬರೆಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಅವನು ಶೈವನಾಗಿದ್ದರೆ, ಶಿವಸಂಬಂಧೀ ಶೈಲೀಕಗಳೂ, ವೈಷ್ಣವನಾಗಿದ್ದರೆ ವಿಷ್ಣು ಸಂಬಂಧೀ ಶೈಲೀಕಗಳೂ, ಜ್ಯೇಂಧ್ರನಾಗಿದ್ದರೆ ಜಿನ ಸಂಬಂಧಿ ಶೈಲೀಕಗಳೂ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತವೆ. ಶಾಸನ ಶೈಲೀಕಗಳಿಂದ ಶಾಸನವನ್ನು ಬರೆಸಿದ ರಾಜ ಅಥವಾ ವ್ಯಕ್ತಿ ಯಾವ ಧರ್ಮವನ್ನು ಎಂಬುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ ಹಾಗೂ ಇಲ್ಲಿನ ಕೆಲವು ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಶೈಲೀಕದ ನಂತರ ವರಾಹ ಸ್ವಾಮಿಯ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ ಶೈಲೀಕವಿರುವುದು ಕಂಡುಬಂದಿದೆ.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಶಿವಮೋಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ವೈಷ್ಣವ ಶೈಲೀಕಗಳಿಂದರೆ;
ಶಿವಮೋಗ್ಗ ತಾಲ್ಲೂಕು ಹೊಡ್ಡಿ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಸಾ.ಶ. 1516ಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ತಾಮ್ರಶಾಸನದಲ್ಲಿನ ವಿಶೇಷ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ ಶೈಲೀಕ.

ಹರೇಲ್ಕ್ರೀಲಾ ವರಾಹಸ್ತಃ ದರಂಷ್ಟಾದಂಡ ಸ ಹಾತುವಃ ।
ಹೇಮಾಂತಿ ಕಲಾಯತ್ ಧಾತ್ರೀಭತ್ ಶ್ರಿಯಂ ದಧಾ ॥¹⁵
ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಂದಿಗರೆಯ ಶಾಸನ
ಶ್ರೀ ಹೆಂಕಟೇಶಾತಯ ನಮಃ ।
ಯಸ್ಯ ಸಂಪರ್ಕ ಪುಣ್ಯೇನ ನಾರೀ ರಥ್ ಮಭಾಸ್ತಿಲಾ ।
ಯದುಪಾಸ್ಯಂ ಸಮನಸಾಂ ತಢಸ್ತು ದ್ವಿಂದ್ವಮಾಶ್ಯಯೋ ॥¹⁶
ಈ ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಂದಿಗರೆಯ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಶಿವ, ವಿಷ್ಣು, ಬ್ರಹ್ಮರಲ್ಲಿ ಭೇದವೇಣಿಸದೇ ಶ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಸಮಾನವಾಗಿ ಪ್ರಾಧಿಕಾರಿರುವ ಒಂದು ಅಪರೂಪದ ರಚನೆಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಮೊದಲು ಗಣಪತಿಯನ್ನು ನಿರ್ವಿಷ್ಣುತ್ತಿಗಾಗಿ ಪ್ರಾಧಿಕಾರಿ ನಂತರ ಶ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಶಚೀವರನಾಥ ಇಂದ್ರನನ್ನೂ ಸ್ತುತಿಸಲಾಗಿದೆ.
ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಹೊದೂರಿನ ಶಾಸನ
ಮಣ್ಣೇಶ ಕಮಲಾಕಾಂತಾ ಗೌರೀವರ ಶಚೀವರಾ ।
ದೇವಾ ಶ್ರೀತಾ ಸದಾ ರಕ್ಷಾಂ ಕುರ್ವಂತು ಜಗತಾಂ ಮುದಾ ॥¹⁷

ಕೆಲವು ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುನಿವಾರಕನಾದ ವಿನಾಯಕನನ್ನು ಮೊದಲಿಗೆ “ಶ್ರೀ ಗಣಪತಿಯೇ ನಮಃ” ಎಂದು ಸ್ವರ್ಣಿಸಿರುವುದಿದೆ. ಆದರೆ ಗಣಪತಿಯನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಶೈಲೀಕಗಳನ್ನು ಅಪರೂಪವಾಗಿವೆ. ಈ ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಹೊದೂರಿನ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ವಿನಾಯಕನ ನಂತರ ಸರಸ್ವತಿಯನ್ನೂ ಪ್ರಾಧಿಕಾರಿರುವುದು ಕಂಡುಬಂದಿದೆ.

ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಹೊದೂರಿನ ಶಾಸನ

ಅಲಂಭೇ ಜಗದಾಲಂಬಂ ಲಂಬೋಧರ ಪದಾಂಬುಜಂ ।
ಶುಷ್ಟಿಯ ಯದ್ರಜಸ್ವರ್ಣತ್ವದ್ಯಃ ಪ್ರತ್ಯಾಹ ಮರ್ಥಯಃ ॥
ಬ್ರಹ್ಮಾದಯೋ ವಿಷ್ಣುವಿನಾಶನಸ್ಯ ಯತ್ತೇನ ಹಾದಾಂಬುಜ ಮರ್ಚಯಂತಿ ।
ನಮಾಮಿ ಭಕ್ತೇಷ್ಠಿತ ಕಾಮಮೀಶರ ವಿನಾಯಕಂ ನಾಗವಿಭಾಷಿತಾಂಗಂ ॥¹⁸
ಹೊನ್ನಾಳಿಯ ಶಾಸನ ಸಂಖ್ಯೆ 87 ರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದಿರುವ ವಿಷ್ಣು ಸಂಬಂಧಿ ಪ್ರಾರ್ಥನ ಶೈಲೀಕ ಇಂತಿದೆ.
ನಿತ್ಯೋಧ್ಯಾಸಿಷ್ಟ್ಯಾಳ ಜೋಪಲನಿಜಪ್ರೋತ್ಸಂಗದಂಹ್ಯೋಜಿತರಂ ।
ಕ್ಷೋಣಿಜಕ್ರಮಭ್ರಿತ್ಸಾರಿತಪರಯಃ ಮಾರಂಭಿರಾಮಂ ಮಹತ್ರಾ ।
ಸುನಂದರ ವಿಕಾರೋರಹಧಿಯಾ ಸದ್ಯಃ ಸರೋಜಾಲಯಂ ।
ಆರೋಧಾಮವಲೋಕಜಾತ ಹಸಿತಃ ಮೋತ್ತೀ ಹರಿಃ ಪಾತುವಃ ॥

ಹೊನ್ನಾಳಿಯ ಶಾಸನ ಸಂಖ್ಯೆ 87 ರಲ್ಲಿವಿಷ್ಣುವಿನ ವರಾಹಾವತಾರದ ಪರವಾದ ಇನ್ನೊಂದು ಸುಂದರ ರಚನೆಯನ್ನು ನೋಡಬಹುದು.

ಜಯತ್ಯಾವಿಷ್ಟತಂ ವಿಷ್ಣೋವರ್ವಾರಾಹರಂ ಕ್ಷೋಧಿ ತಾಜ್ಞವಂ ।
ರಾಷ್ಟ್ರಾಂತರ ದಂಷ್ಟಾಗ್ರೇ ವಿಶ್ರಾಂತ ಭವನರಂ ಪರಮಃ ।
ಗುಪ್ತರು ಹಾಗೂ ವಾಕಾಟಕರು ಭಾಗವತಕ್ಕೆ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಿದ್ದರು. ಗುಪ್ತರು ಮತ್ತು ವಾಕಾಟಕರೊಂದಿಗಿನ ಕದಂಬರ ವ್ಯವಾಹಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳು¹⁹ " ಕನಾಟಕದಲ್ಲಿ ವೈಷ್ಣವ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಪ್ರೇರಕವಾದವು. ಕದಂಬ ದೋರೆ ಕಾಕುತ್ಪವರ್ಮನ ಅವಧಿಯಿಂದ ಕದಂಬರ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಉಲ್ಲೇಖಿವರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಹಲ್ಲಡಿ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ²⁰ 'ಜಯತಿ ಶ್ರೀ ಪರಿಷವಂಗ ಶ್ಯಾರಂಗಂಯಾನರ-ಅಷ್ಟಿತಾನವಾಕ್ಷಯೋರ-ಯುಗಾಂತಾಗಿ: ಶಿಷ್ಟಾನಾನ್ತಿ ಸುದರ್ಶನ: ' ಇದು ಕನಾಟಕದ ಶಾಸನ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಬಾರಿಗೆ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಅಷ್ಟಿತನೆಂದು ಸಂಭೋಧಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರಥಮ ಬಾರಿಗೆ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಲಕ್ಷೀಯೋಂದಿಗೆ ಹಾಗೂ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಸುದರ್ಶನದ ಉಲ್ಲೇಖಿವನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.²¹

ಮೃಗೇಶವರ್ಮನ (ಸಾ.ಶ.460) ಬನವಾಸಿ ಸ್ತುಂಭಶಾಸನದಲ್ಲಿ 'ಸ್ವಸ್ತಿ ಜಿತಂ ಭಗವತಾ ಜೋತಿಮರ್ಯಾಯಂ ಬ್ರಹ್ಮವಿದಾಮ್ ಶರಣ್ಯಾಂ ವಿಶ್ವಸ್ಯ ಕರ್ತಾರಂ-ಅನೇಕರೂಪಂ, ವಿಭುಂಪತಿಂ ಸಾಫರಜಂಗಮಾನಂ, ವಿಷ್ಣುನಮಸ್ಯಾಮಿ ತದೇಕಚಿತ್ತಂ' ಎಂದಿದೆ. ಈ ಶಾಸನವು ಬನವಾಸಿಯಲ್ಲಿ ದೋರತ ಏಕೈಕ ಕದಂಬ ಶಾಸನವೇನಿಸಿದ್ದು, ವಿಷ್ಣು ದೇವಾಲಯದ ಮುಂದುಗಡೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದೆ.²² ಇದು ವಿಷ್ಣುವೇ ಸರ್ವೋತ್ತಮನೆಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಬ್ಬ ಶಾಸನವಾಗಿದೆ.

ಕದಂಬ ಒಂದನೆಯ ಕೃಷ್ಣವರ್ಮನ ಮಗನಾದ ವಿಷ್ಣುವರ್ಮನ ಹೆಬ್ಬೆಟ್ ಶಾಸನ²³ ವಿಷ್ಣು ಸ್ತುತಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. 'ಜಿತಂ ಭಗವತಾ ತೇನ ವಿಷ್ಣುನಾ ಯಸ್ಯ ವಕ್ಷಸಿ ಶ್ರೀಸಸ್ಯಯಂ ಭಾತಿ ದೇವಚ್ಛ ನಾಭಿಪದೇ ಪಿತಾಮಹ: ' ಎಂದಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಲಕ್ಷೀಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪವೂ ಇದೆ. ಅದರಂತೆ ಕದಂಬ ರವಿವರ್ಮನ ಗುಡ್ಡಾಪುರ ಶಾಸನವು²⁴ 'ಜಯತಿ ಸುರವಧುನಾಂ ಮನ್ಯಃ:

ಕಾಮಿನಿನಾಮ.... ಎಂಬ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಪದ್ಯದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತಿದ್ದು, ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮದನನಿಗಾಗಿ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಕದಂಬ ದೋರೆಯಾದ ಎರಡನೆಯ ಕೃಷ್ಣವರ್ಮನ ಬೆನ್ನೂರು ತಾಮ್ರಫಲಕದಲ್ಲಿ²⁵ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಹೋಲಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿರುವ 'ಜೀತಂ ಭಗವತಾ' ಮತ್ತು 'ನಮೋ ವಿಷ್ಣುವೇ' ಎಂಬ ಪದಗಳು ಕೃಷ್ಣವರ್ಮ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಆರಾಧಕನಿರಬಹುದೆಂಬ ತರ್ಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತವೆ.

ಕದಂಬ ಹರಿವರ್ಮನು ಶಿವನ ಆರಾಧಕನಾಗಿದ್ದು ಇತನ ಸಂಗೊಳ್ಳಿ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ²⁶ ಇಪ್ಪತ್ತಮೂರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ದಾನಿಗಳ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದು ವೈಕುಂಠಮರ್, ವಿಷ್ಣುಶಮ್ ಮತ್ತು ಪ್ರಜಾಪತಿಶಮರ ಹೆಸರುಗಳಿವೆ. ಜೊತೆಗೆ ತ್ವೇಪುರುಷ ದೇವರಾದ ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣು ಮತ್ತು ಮಹೇಶ್ವರರ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆರಾಧನೆಯ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿತ್ತಂಬುದಕ್ಕೆ 'ನಮೋ ಹರಿ-ಹರ-ಹಿರಣ್ಯಗಂಭೋದಾಯ: ಎಂದಿದೆ.²⁷

ಗಂಗರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜೈನಧರ್ಮವು ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದರೂ ಸಹ ಗಂಗರ ಬಹುತೇಕ ತಾಮ್ರಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ 'ಜೀತಂ ಭಗವತಾ ಗತಗಣಾಧೇನ ಪದ್ಧನಾಭೇನ' ಎಂದು ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಪದ್ಧನಾಭನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಆರಾಧಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸಾ.ಶ.4 ನೇ ಶತಮಾನದಿಂದ ಈ ಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಗಂಗರ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ವಿಧಾಂಸರು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದರಂತೆ ಗಂಗ ರಾಜರ ಹೆಸರುಗಳಾದ ಮಾಧವ, ಹರಿವರ್ಮ, ಕೃಷ್ಣವರ್ಮ, ಎರಡನೆಯ ಮಾಧವನ ಇತ್ಯಾದಿ ಹೆಸರುಗಳು ಈ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ.

ಎರಡನೆಯ ಮಾಧವನ ಹಾಸನದ ಕರೆಗಳಾರು ತಾಮ್ರಶಾಸನವು ಪದ್ಧನಾಭನ ಸ್ತುತಿಯಿಂದಲೇ ಆರಂಭಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದು, ಸೇಂದ್ರಕ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ರಾಜನು ಸಂಗಮಪುರ ಎಂಬ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ, ವಲ್ಲಭಿ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿಯ 5 ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನು, 22 ಕಂಚಿನ ಮತ್ತು 2 ಆಮುದ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು, ಒಂದು ಎತ್ತನ್ನು, ಒಂದು ವಿಷ್ಣು ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಮತ್ತು ಆಭರಣಗಳನ್ನು ದಾನ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಶಿಳಿಸುತ್ತದೆ.²⁸

ಎರಡನೆಯ ಮಾಧವನ ಸಮೋದರನಾದ ವಿಷ್ಣುಗೋಪನನ್ನು ಗಂಗ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ 'ನಾರಾಯಣ-ಚರಣ-ಅನುದಾತ:²⁹ ಅಂದರೆ ನಾರಾಯಣನ ಚರಣಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸುವನೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸಿವೆ.³⁰ ಗುಮೃದ್ಭಿಪುರ ಘಲಕ³¹ ಗಂಗದೋರೆಯಾದ ದುರ್ವಿನಿತನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು, ರಾಜನು ಕೃಷ್ಣ ಕುಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನೆಂದೂ, ಬಲದಲ್ಲಿ 'ವೃಷ್ಣಿ-ಕುಲ-ತಿಲಕ-ಕೃಷ್ಣ'ಗೆ ಸಮಾನನೆಂದೂ ಬಣ್ಣಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಶಿಕಾರಿಪುರದ ಶಾಸನ ಸಂಖ್ಯೆ 137 ರಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದಂತೆ ಚಾಲುಕ್ಯ ದೋರೆ ಆರನೇ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯನ ಅಧಿಕಾರಿಯಾದ ಸೋವಿಂದರಾಜ ದಂಡನಾಯಕನು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಜಳಾಶಯನ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಕೆತ್ತಿಸಿದನು.³² ಇದೇ ಶಾಸನದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಈ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಭೋಗಶಯನಮೂರ್ತಿ ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಶಿವಮೋಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿನ ಚಾಲುಕ್ಯರ ವೈಷ್ಣವ ಆಚರಣೆಯ ಕುರುಹನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ.

ರಾಷ್ಟ್ರಕೂಟರ ಶಾಸನಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸಿದಾಗ ಒಟ್ಟು 712 ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ವೈಷ್ಣವ ಶಾಸನಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ 44 ಆಗಿದ್ದು, ಶಾಸನೋಕ್ತ ವೈಷ್ಣವ ದೇವಾಲಯಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆಯಿದೆ. ಇವರ

ತಾಮೃಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣು ದೇವಾಲಯವು ಉಲ್ಲೇಖವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಇವರು ವೈಷ್ಣವರ್ಥಮುಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒಲವನ್ನು ತೋರಿಸಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಕೇವಲ ಎರಡು ಶಾಸನಗಳು ವಿಷ್ಣುಸ್ತುತಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳೆಂದರೆ ಎರಡನೆಯ ಗೋವಿಂದನ ಅಲಾಸ್ ತಾಮೃಶಾಸನ ‘ಸ್ವಾಸ್ತಿ ಸರ್ವೋವ್ಯಾದಹಾವಿಷ್ಣು ರಸೋ....’ ಎಂಬ ಸಾಲಿನಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾದರೆ³³ ಕಳಸಶಾಸನ³⁴ ‘ಜಯತ್ಯಾವಿಷ್ಣುತಂ ವಿಷ್ಣುದ್ವಾಹಾರಂ ಕೋಭಿತಾಂ...’ ಎಂದು ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಉಲ್ಲಿದಂತೆ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ವಾಮನ,³⁵ ಕೃಷ್ಣ,³⁶ ವರಾಹ,³⁷ ಮಥರಿಪು,³⁸ ಕೇಶವ,³⁹ ಮುರಾರಿ,⁴⁰ ಏರನಾರಾಯಣ⁴¹ ಇತ್ಯಾದಿ ಅವನ ಅವತಾರಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸ್ತುತಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಹೊಯ್ದ ದೂರೆ ವಿಷ್ಣುವರ್ಥನನು ಈ ವೈಷ್ಣವ ಪಂಥವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೆ ತಂದು ತನ್ನ ಸಾಮಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು. ಶಿವಮೋಗ್ಗದ ಸೋರಬದ ಸಾ.ಶ.1117 ರ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಈ ದೂರೆಯು ಹೊಂದಿರುವ ಬಿರುದಾದ “ವಾಸಂತಿಕ ದೇವಿಲೋಭದ್ವಾವರ ಪ್ರಸಾದ”⁴² ಎಂಬುದರಿಂದ ಈತ ಈ ಪಂಥಕ್ಕೆ ನೀಡಿದ ಕೊಡುಗೆ ಕುರಿತು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ನಂತರದ ಬೇಲೂರಿನ ಶಾಸನ ದಾಖಿಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷ್ಣುವರ್ಥನನ್ನು “ವಿಜಯನಾರಾಯಣ, ಶ್ರೀಮತ್ ಉಸುಂದ ಆಧರೋವಿಂದ ವಿನೋದ ವಂದನ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಕೇಶವರ್ಥಕ” ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ.⁴³

ವಿಜಯನಗರದ ಅರಸರುಗಳು ವೈಷ್ಣವ ಪಂಥಕ್ಕೆ ಈ ಶಿವಮೋಗ್ಗ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರೌತ್ಸಾಹ ನೀಡಿರುವ ಕುರಿತು ಸಾಕಷ್ಟು ಶಾಸನಾಧಾರಗಳು ಇವೆ. ಉದಾ: ಮೊದಲನೇ ಹರಿಹರನ ವೇವಪ್ಪ ದಂಡನಾಯಕನಿಗೆ ಕೊಲ್ಲಿನಫಣ್ಣ ಅಗ್ರಹಾರದ ಮಹಾಜನಗಳಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ನಾರಾಯಣ ದೇವರ ನಿತ್ಯಮೂರ್ಚಿಗೆಂದು ಅನುದಾನ ನೀಡಲಾಗಿದೆ.⁴⁴

ಕೊನೆಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

1. Haridas Bhattacharya (Ed.), The Cultural Heritage of India, Volume – IV, The Ramakrishna Mission, Institute of Culture, Culcutta, First Edition - 1937, Reprint - 2006, Page 1085 & 132
2. Ibid, Page 108
3. Ibid, Page 108
4. Ibid, Page 108
5. Ibid, Page 109
6. Hema Chandra Raychoudhuri, Materials for the study of the early History of the Vaishnava Sect, Oriental Books Reprint Corporation, New Delhi, Munshiram Manoharlal Publishers Pvt. Ltd., First Ed. 1920, Second Ed. 1975, Page 59.

7. Ibid, Page 59.
8. Ibid, Page 59.
9. ಪ್ರಧಾನ ಗುರುದತ್ತ, 1990, ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಕಥೆಯ ಉಗಮ ಮತ್ತು ವಿಕಾಸ, ಕುವೆಂಪು ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆ, ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ, ಮೈಸೂರು, ಪುಟ 24.
10. Hema Chandra Raychoudhari , Ibid, Page 68-69.
11. Report of the Archaeological Survey of India, Part II -1911-12; Director of General A.S. of I, New Delhi, reprint 2002, & Page 127. Epigraphia Indica, Vol XXIV. No.27, Page. 194.
12. Hema Chandra Raychoudhari, Ibid, Page 98.
13. Majumdar R.C. (Chief editor), 2012, The History and Culture of the Indian People Vol-III, Bharatiya Vidya Bhavan, Bangalore, Page 416-422.
14. ಪ್ರಧಾನ ಗುರುದತ್ತ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಕಥೆಯ ಉಗಮ ಮತ್ತು ವಿಕಾಸ, ಮೊರ್ಕೋಕ್ಕೆ, ಪುಟ 29–30.
15. ರೈಸ್ ಬಿ.ಎಲ್, 1902, ಎಹಿಗ್ರಾಹಿಯ ಕನಾಂಟಿಕ, ಸಂಪುಟ-07, ಶಾಸನ ಸಂಖ್ಯೆ-07, ಶಿ.79, ಸಾ.ಶ. 1516 ತಾಮ್ರಶಾಸನ
16. ಅದೇ ಸಂ-08, ಶಿ.196.
17. ಅದೇ. ಶಿ. 181.
18. ಅದೇ.
19. Desai P.B., *A History of Karnataka*, p.58.
20. M.A.R, 1936, p.73.
21. ಪಾಡಿಗಾರ್ ಎಸ್.ವಿ, 1996, ವಿಷ್ಣು ಕಲ್ಪ ಇನ್ ಕನಾಂಟಿಕ, ಧಾರವಾಡ, ಪು.ಸಂ..41.
22. Gopal B.R., ‘A New Kadamba Inscription ,Studies in Indian History and Culture. Dharwad. 1971. pp.57-61.
23. M.A.R, 1925, p. 98.
24. Gopal B.R., ‘Gudnapur Inscription of Kadamba Ravivarma’ *Srikanthika*, pp.61-72.
25. ರೈಸ್ ಬಿ.ಎಲ್, ಮೊರ್ಕೋಕ್ಕೆ, ಸಂ-05, ಬಂ.245.
26. E.I.XIV, pp. 163.
27. ಪಾಡಿಗಾರ್ ಎಸ್.ವಿ, 1996, ವಿಷ್ಣು ಕಲ್ಪ ಇನ್ ಕನಾಂಟಿಕ, ಧಾರವಾಡ, ಪು.ಸಂ.45.

28. *Archaeological Survey of Mysore*, 1930, p.114
29. E.C. Vol. IX (old), Db, 67.
30. M A R, 1930, p.no.114.
31. M A R, 1912, p.62
32. ರೈಸ್ ಬಿ.ಎಲ್, ಮೂರ್ಚೋಕ್ತ, ಸಂ-7 ತಿ.137
33. E.I. Vol. VI. Pp. 208 ff:
34. ಗಂಗಾನಾಯಕ ಕೆ.ಎನ್,(ಪ್ರಥಾನ ಸಂಪಾದಕರು) ಭಾರತಿ ಬಿ.ಆರ್ (ಸಂಪಾದಕರು) 2011,
ರಾಷ್ಟ್ರೀಕೂಟ ಶಾಸನಗಳು, ಸಂ-1, ಶಾ.ಸಂ.25.
35. ಅದೇ. ಶಾ.ಸಂ.250.
36. ಅದೇ. ಶಾ.ಸಂ.109.
37. ಅದೇ. ಶಾ.ಸಂ.48.
38. ಅದೇ..ಶಾ.ಸಂ.347.
39. ಅದೇ..ಶಾ.ಸಂ-252.
40. ಅದೇ..ಶಾ.ಸಂ.252.
41. ಅದೇ..ಶಾ.ಸಂ.340.
42. ರೈಸ್ ಬಿ.ಎಲ್, ಮೂರ್ಚೋಕ್ತ, ಸಂ-8 ಸೋ, 143
43. ರೈಸ್ ಬಿ.ಎಲ್, ಮೂರ್ಚೋಕ್ತ, ಸಂ-5 ಬೆ, 71
44. ರೈಸ್ ಬಿ.ಎಲ್, ಮೂರ್ಚೋಕ್ತ, ಸಂ-8 ಎಚ್ 87.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು

- Chhabra B.CH. (Ed.) (1956). *Epigraphia Indica, Vol XXIV. Government of India press, Culcatta.*
- Gopal B.R., (1971). ‘A New Kadamba Inscription ,Studies in Indian History and Culture. Dharwad.
- Haridas Bhattacharya (Ed.), (2006), The culture Heritage of India –Volume – IV, The Religious Evolution of Religion-Philosophic culture in India, Majumdar R.C, The Ramakrishna Mission Institute of culture, Calcutta.
- Hema Chandra Raychaudhuri. (1975). Materials for the study of the early history of the vaishnava sect, oriental books reprint corporation, Delhi.

- Majumdar R.C. (Chief editor). (2012). The History and Culture of the Indian People. Bharatiya Vidya Bhavan, Bangalore.
- Report of the Archaeological Survey of India, Part II -1911-12; Director of General A.S. of I, New Delhi, reprint 2002.
- ಗಂಗಾನಾಯಕ್, ಕೆ.ಎನ್. (ಪ್ರ.ಸಂ.) ಭಾರತಿ ಬಿ.ಆರ್ (ಸಂ.) 2011, ರಾಟ್ಕೊಟ ಶಾಸನಗಳು.
- ಪಾಡಿಗಾರ್ ಎಸ್.ವಿ. (1996). ವಿಷ್ಣು ಕಲ್ಲು ಇನ್ ಕನಾರ್ಟಿಕ. ಧಾರವಾಡ.
- ಪ್ರಥಾನ ಗುರುದತ್ತ. (1990). ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಉಗಮ ಮತ್ತು ವಿಕಾಸ, ಕುವೆಂಪು ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆ, ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ, ಮೈಸೂರು.
- ರೈಸ್ ಬಿ.ಎಲ್. (1902). ಎಚ್‌ಆರ್‌ಎಂ ಕನಾರ್ಟಿಕ, ಸಂಪುಟ-07